

Trajnostna izmenjava na Nizozemskem

Marca smo se gimnazijci drugih letnikov odpravili na težko pričakovano izmenjavo. Ta ni bila zgolj izlet v tujo državo, temveč tudi izkušnja, ki nas je za vedno zaznamovala. Pomagala nam je odgovoriti na marsikatero vprašanje, prav tako pa nas je naučila kritičnega razmišljanja, ki je v sodobnem

svetu pasti še posebej pomembno. Nepozabna izkušnja nam je prav tako omogočila raziskovanje naše in njihove mentalitete, ki sta po mojem mnenju neprimerljivi.

Rok Čebron, 2. b

Že od vedno sem navdušena nad potovanji in raziskovanjem novih krajev in tudi tokrat ni bilo nič drugače. Polna pričakovanj sem se tako s svojimi vrstniki marca odpravila na izmenjavo na Nizozemsko, kjer smo preživeli en teden.

Že prej sem slišala, da se država precej razlikuje od Slovenije, sama pa sem razlike prvič opazila skozi letalsko okence. Pokrajina je namreč popolnoma ravna, v daljavi ni nobene gore niti griča. Razsežno ravnino pokrivajo ogromna polja, ki so si po obliki med seboj enaka. Postavljena so v neakšne »linije« pravokotnih oblik. Podobno so z višine izgledala tudi mesta. Ceste, ki potekajo skozi ulice, so si povsod vzporedne ali pravokotne. Ogromno je ravnih črt. Nikjer ne vidiš vijugastih cest, ki so v Sloveniji zelo pogoste.

Naslednja stvar, ki me je presenetila, je bilo hladnejše podnebje, kar ni bil moj najljubši del izmenjave. Med kolesarjenjem po mestu Haag sem opazovala hiše, ki so strnjeno postavljene ena ob drugi. V posameznem predelu mesta so si hiše oziroma bloki vedno izjemno podobni. Všeč mi je bil starinski izgled stavb, k čemur pripomorejo rdeče-rjave opeke, iz katerih so zgrajene.

Podeželje sem opazovala le z letala in avtoceste, videla pa sem kar nekaj rastlinjakov in veliko število vetrnic. Pokrajino si želim obiskati še enkrat pozno spomladi, saj bi tako lahko videla cvetoče tulipane, po katerih je Nizozemska tako znana. Imajo pa tudi kar nekaj rek, ki so v primerjavi s slovenskimi mnogo večje, ampak še zdaleč ne tako privlačne kot je na primer naša Soča.

Take izkušnje, kot je izmenjava, se mi zdijo nadvse pomembne. Teden izmenjave je enkratno doživetje, ki mlade pripravlja na naše odgovornosti in priložnosti v spreminjajočem se, soodvisnem svetu. Verjetno večina mladih ne razmišlja o lastnem razvoju, dokler ne doživijo dogodka, ki vsaj malo spremeni njihovo življenje – nekaj, kar spremeni njihovo perspektivo. Prihod v tujo državo k nepoznani družini pa zagotovo v naši notranjosti povzroči presenečenje, mogoče celo nekoliko nelagodnosti. Zdi se mi, da sem sama zaradi takih doživetij bolj samozavestna, družabna, samostojna, prilagodljiva in strpna. Poleg tega odkrivanje nove kulture pomeni tudi učenje o svoji kulturi in o sebi, zato sem za izkušnjo izmenjave zelo hvaležna.

Ana Stopar, 2. b

Nizozemska, za nekatere obljubljen dežela, ima zelo zanimivo in posebno kulturo z veliko pozitivnimi elementi. Ljudje so veliko bolj sproščeni, ne obremenjujejo se z mnenjem drugih, ne sekirajo se za posledice in so zelo odprti do drugih narodov, kar smo lahko opazili tudi na šoli. Prav ta njihova sproščenost in neobremenjevanje sta najbrž ključ do uspeha, saj je veliko lažje uspeti v sproščenem vzdušju, kot pa da se obremenjujemo za vsako malenkost. Sprejemanje drugih kultur je še eden od pomembnih pogojev za uspešnost, saj edino zlivanje kultur in sodelovanje pripeljeta do napredka.

Hrana je bila zame manjši problem, saj sem vajen jesti vsaj dva topla obroka dnevno. Poleg kraljevskega zajtrka, ki mi je bil sicer zelo všeč, smo se za ostale obroke večinoma zatekali k sendvičem,

raznim prigrizkom in hitri hrani. Izjema sta bili dve res dobri večerji. Kolesarjenje, ki je definitivno eden poglavitnih delov nizozemske kulture, mi je bilo res zabavno. Kar se glasbe tiče, smo spoznali nekaj njihovih hitov, ki kljub neznanju jezika in posledično nerazumevanju besedila gredo v uho.

Zanimiva država z zanimivo kulturo in sproščenim življenjem. Moti me le to, da je masa ljudi zelo velika, prevelika. Nizozemska je glede na obseg velika za dobri dve Sloveniji in ima 17 milijonov ljudi, kar je za dobrih 8 Slovenij.

Izmenjava z nizozemsko je bila ena najboljših stvari, ki mi jih je šola dala, saj sem odnesel veliko več življenjsko pomembnega znanja, kot bi jih prejel od dveh mesecev klasičnega pouka. Bila je nepozabna in zelo poučna izkušnja. Z družino sem prepotoval lep del sveta, vendar je bila ta izkušnja nekaj posebnega.

Biti v drugi državi, bivati pri družini in praktično živeti njihov način življenja, je popolnoma drugače kot obiskati državo kot navaden turist. Kot turist se ne tako predaš njihovemu načinu življenja in posledično ne izkusiš vsega, kar država ima.

Zelo sem napredoval pri angleščini, naučil sem se bolj samostojnega življenja in razvijal komunikativnost. Nizozemce bom poskušal malce posnemati: tako, da se ne bom toliko sekiral in obremenjeval z določenimi zadevami ter živel bolj sproščeno.

Ves teden sem zelo užival in doživljal nepozabne trenutke, vendar je bil prihod domov vseeno eden boljših delov potovanja, saj sem res neizmerno pogrešal domačo kuhinjo.

Žiga Pavlica, 2. b

Od izmenjave sem odnesel veliko novega znanja, predvsem na področju sodelovanja. Slednje je bilo ključno pri izdelavi končnega izdelka. Med seboj smo izmenjali tudi veliko pogledov na svet. S tem smo prišli do ugotovitve, da smo različnega mnenja glede določenih situacij v svetu. Moje mišljenje se je spremenilo predvsem v smeri, da moramo za naš planet skrbeti, da bo v dobrih pogojih. S tem bi zagotovili prijetno življenje našim prihodnjim

generacijam. Pozitivna izkušnja je bila predvsem vožnja s kolesom, negativna pa vsekakor hrana.

Še bi se vrnil na Nizozemsko, vendar tam ne bi nikoli živel. Po vrnitvi v Slovenijo sem spoznal, da smo lahko zelo zadovoljni z okoljem, v katerem živimo. Imamo možnost obiskati tako gorska pobočja kot tudi obalne predele.

Matej Oder, 2. a

Največji vtis v vsakdanjem življenju je name naredila prometna ureditev in organizacija. Ljudje se zelo držijo prometnih pravil, in mislim, da so ta bolj stroga kot pri nas. Ne glede na to, da so na isti cesti kolesarji, tramvaji, avtobusi, avtomobili in pešci, vse skupaj poteka zelo tekoče in sem se v prometu počutila izredno varno.

Anamarija Cotič, 2. a

Tokrat sem bila prvič na Nizozemskem in prvič sem letela z letalom. Na izmenjavo sem se odpravila brez nekih pričakovanj, saj nisem točno vedela, kaj nas čaka, kako bo ta teden sploh potekal. Najbolj me je skrbela komunikacija v angleščini, ampak kot se je kasneje izkazalo, s tem nisem imela nekih problemov.

V tem času sem spoznala Nizozemsko, poskusila lokalno hrano ter se seznanila z njihovo kulturo in šolskim sistemom. Prostega časa sem imela zelo malo, saj smo si skupaj z družino ogledali veliko različnih krajev kot so Rotterdam, Delft, Haag ter botanični vrt Keukenhof. Nekega dne smo se z avtom odpeljali tudi v bližino edinega gozda v okolici Voorburga in se peš odpravili po sprehajalnih poteh skozi gozd. To je eden izmed redkih krajev, kjer lahko uživaš v neokrnjeni naravi.

Nizozemska hrana mi je bila všeč. Vsak dan sem poskusila nekaj novega. Jedli smo tradicionalno nizozemsko hrano, mehiške in indonezijske jedi ter japonski suši. Prvič sem tudi jedla surovo ribo in imela je boljši okus kot sem pričakovala. Vsepovsod smo se vozili s kolesom, če pa so bili kraji med seboj bolj oddaljeni, smo se peljali s tramvajem.

Družina, pri kateri sem bivala, je bila zelo prijazna, hkrati pa sta me Tijmen in Annet zelo presenetila s tem, da sta mi veliko povedala o zgodovini Nizozemske. Po pripovedovanju večine sošolcev, sem prepričana, da sva se z Matijo, imela najlepše.

Te skrbne, prijazne in ljubeče družine Weijermars ne bom nikoli pozabila, saj mi je Nizozemsko predstavila v najlepši izvedbi, ki je bila enkratna in nepozabna pravljica resničnost. Hvaležna sem tudi sošolcu Matiji, ki si je z mano delil to čudovito družino.

Nikoli si ne bi mislila, da bom kdaj sama odšla v tujo državo med tuje ljudi. Pa vendar sem zbrala pogum in odšla s sošolci na Nizozemsko.

Po obisku Nizozemske sem bogatejša za nepozabno izkušnjo, ki mi bo za vedno ostala v lepem spominu. Zdaj tudi bolj cenim naravo, ki jo imamo v Sloveniji, predvsem gozdove, jezera, reke in gore. Na Nizozemskem je povsod, kamor se obrneš, sama ravnina, brez hribov in gora. Tudi reke so pri nas veliko bolj čiste kot na Nizozemskem.

Teja Štrekelj, 2. a

Matija Stibilj – pilonovec z mnogimi talenti

Matija Stibilj trenutno zaključuje 4. letnik gimnazije. V štirih letih šolanja je nastopil na skoraj vsaki božično-novoletni prireditvi, slovesu maturantov, zaključni prireditvi, prireditvi ob kulturnem prazniku ter prireditvi ob dnevu državnosti. Če bi vodili statistiko števila nastopov, bi bil Matija zmagovalec. Poleg prireditev je bil vedno pripravljen pomagati tudi pri drugih aktivnostih v okviru šole. Pomagal je pri akciji nabiranja jabolk, s harmoniko razveseljeval varovance Doma starejših občanov Ajdovščina in še bi lahko naštevali.

Matija, na prireditvah si se preizkusil v vlogi voditelja, glavnega igralca in recitatorja. Večkrat pa si poprijel tudi za harmoniko in kitaro. V kateri vlogi si najbolj užival oziroma katera od teh ti je bila najbolj pisana na kožo?

Nedvomno sem najbolj užival v vlogi glavnega igralca. Ne da bi druge vloge zapostavljal, vendar sem se že od nekdaj želel preizkusiti v vlogi igralca. V vlogi voditelja se sicer nisem nikoli videl, zato sem bil sprva v dvomih, ampak sem sprejel izziv. Nastopanje z instrumenti pa sem varen že od malih nog, saj sem v osnovni šoli obiskoval glasbeno šolo, zdaj pa še zadnje leto obiskujem orkester harmonik. 23.

maja bom opravil še zadnji nastop z orkestrom in s tem se bo zaključilo moje obdobje nastopanja.

Vsi vemo, da je harmonika tvoja velika strast. Kaj je tako privlačnega na tem instrumentu in kakšno glasbo najraje preigravaš?

Kot sem že prej omenil, sem med osnovnošolskimi leti obiskoval glasbeno šolo, kjer sem se učil igranja na klavirsko harmoniko. Če sem odkrit, ne vem, zakaj sem se odločil prav za ta instrument, saj je bila moja prva želja kitaro. Sicer pa mi je zvok harmonike zelo všeč, nudi tudi možnost igranja številnih glasbenih zvrsti. Najraje igram narodnozabavno glasbo, velikokrat si zaigram kakšen francoski musette, tango, jazz in podobno. Klavirsko harmoniko igram že 12 let, v tem času pa sem se sam naučil igrati še na diatonično harmoniko. Preizkusil sem se tudi v igranju kitare.

Zagotovo si bil nepozaben v vlogi Ivana Cankarja na lanski zaključni prireditvi. Kako se je bilo postaviti v čevlje velikega slovenskega ustvarjalca?

Bilo mi je v čast igrati enega izmed največjih slovenskih umetnikov. V nasprotju z drugimi liki v igri sem moral govoriti v pravilni knjižni slovenščini, kar mi je tu pa tam

povzročalo nekaj težav.

Si mogoče preštel vse prireditve, na katerih si nastopal? Ti je kakšna še posebej ostala v spominu?

Hah ... Mislim, da sem skupno nastopal na približno desetih prireditvah. Vsaka prireditev mi je na nek način ostala v spominu. Zanimivo je videti, kako različno potekajo priprave na prireditve. Za novoletne prireditve je tipično, da je veliko glasbenih točk, zato te prireditve spominjajo na koncert. Na drugi strani pa so zaključne prireditve bolj sproščenega tipa, v smislu, da gre v večini primerov za dramsko igro, ki je ponavadi komična in sproščujoča za gledalca. Najbolj pa je moje šolanje na Srednji šoli Veno Pilon Ajdovščina zaznamovalo lanska zaključna prireditev, na kateri sem nastopil v vlogi Cankarja. Ne samo zato, ker sem bil v vlogi glavnega igralca, ampak zaradi vsega truda in energije, ki smo jo vložili v ta projekt. Spomnim se, da smo že v marcu začeli s snemanjem videa, za katerega sem scenarij napisal sam. Tudi vaje so bile zelo naporne. Ves trud pa se je na koncu nedvomno poplačal. Med pripravami smo stekali veliko prijateljskih vezi, ki se bodo ohranile še dolgo. Od te prireditve naprej za nekatere profesorje nisem več Matija Stibilj, ampak gospod Cankar.

Pred tabo je še najtežji preizkus doslej – matura, zato boš moral letošnjo zaključno prireditev, ki bo 16. maja, izpustiti. Kakšen meniš, da bo pogled z druge perspektive?

Moram priznati, da že malo pogrešam priprave na prireditve in vse, kar je povezanega s tem. Biti v vlogi gledalca po dolgem času bo prineslo nekaj mešanih občutkov. Vajen sem stati na odru in nastopati. Kljub temu pa se veselim letošnje zaključne prireditve in igre, ki so jo pripravili dijaki in profesorski zbor. Pred kakšnim tednom sem dobil sporočilo, da sem bil izbran za enega izmed prejemnikov nagrad, kar pomeni, da bom imel priložnost še enkrat in zadnjič stopiti na oder.

Nam lahko zaupaš, kaj ti bo poleg prireditev še ostalo v spominu iz časa, ko si bil pilonovec, in kakšni so tvoji načrti, ko zapuščaš srednjo šolo?

Vsak trenutek šolanja mi bo ostal v lepem spominu – tako ekskurzije kot maturantski ples, kreganje s profesorji in slabe ocene. Na začetku šolanja si nisem nikoli mislil, da bom kdaj imel priložnost nastopati na prireditvah in zastopati šolo na raznih dogodkih. Skozi leta, ki sem jih preživel na srednji šoli, sem vzpostavil veliko novih prijateljstev tako z dijaki kot s profesorji.

Zdaj je vsa moja pozornost

usmerjena v priprave na maturo. Moja največja želja je seveda ta, da bi bil sprejet na medicino oziroma matematiko, vendar me čaka še veliko dela. Vsekakor pa si želim prihajajoče počitnice čim bolj izkoristiti, kajti po mnenju mnogih profesorjev so to moje zadnje prave počitnice.

Za zaključek bi povedal, da sem zelo hvaležen, da sem lahko bil del te šole in zgodbe, ki smo jo (za)pisali skupaj.

Z Matijo se je pogovarjala Urška Kompara, prof.

Domijada 2019

Domijada je vsakoletno športno, kulturno in družabno srečanje dijakinj in dijakov dijaških domov Slovenije in zamejstva in že tradicionalno poteka na Rogli. Letos smo se družili 9. in 10. aprila, osrednja tema pa je bila prihodnost, ne tista oddaljena, fantastična, ampak tista čez dobro desetletje. Gostitelji – dijaški domovi dolenske in gorenjske regije, so jo poimenovali Svet in jaz v letu 2030.

Dijakinje prvega letnika smo se udeležile delavnice klekljanja, na kateri je večina prvič spoznavala osnove in tehnike klekljanja ter na koncu ustvarila vsaka svojo kitico prijateljstva. Istočasno je potekala okrogla miza, katere gost je bil Boštjan Gorenc – Pižama in športna tekmovanja v namiznem tenisu, šahu, streljanju, košarki, odbojki in nogometu.

Na večerni prireditvi so se izkazale

naše harmonikarice, ki so občinstvo razgrele z venčkom narodnozabavnih in drugih skladb, poskrbele pa so tudi za animacijo dijakov na začetku družabnega večera, ki je potekal ob plesu in družabnih igrah.

Dopoldne naslednjega dne smo si ogledale zaključne tekme v odbojki in nogometu in po mnenju vseh udeleženk je čas za odhod prišel prehitro, saj je bilo druženje zabavno in bi se ga z veseljem še kdaj udeležile.

Dijakinje 1. letnika

Maturantski ples

S tradicionalnim maturantskim plesom smo se svečano poslovili od letošnjih maturantov.

SREDNJA ŠOLA
VENO PILON
AJDOVŠČINA

Družbeno koristno delo in družba

Dandanes smo mladi premalo ozaveščeni o prostovoljnem oziroma družbeno koristnem delu, s katerim obogatimo sebe in druge, tako duševno kot fizično. Ljudje smo osredotočeni na opravljanje dela v zameno za zaslužek in s tem izgubljammo vrednote, kot so odgovornost, sočutje in tovarištvo.

Ker se sami še nisva preizkusili v takšnem delu, sva teden, ko so najini sošolci sodelovali v izmenjavi s šolo z Nizozemske, ki pa se je midve nisva udeležili, namenili ravno temu. Teden sva preživel v Lavričevi knjižnici in Domu starejših občanov v Ajdovščini. Preizkusili sva se v delu, ki ga drugače ne bi delali ali bi redkokdaj dobili priložnost zanj. Še pred začetkom te preizkušnje sva

občutili strah pred neznanim kot tudi nezaupanje v svoje zmožnosti.

Prva dva dneva sva pomagali v Lavričevi knjižnici. Tam sva razvrščali časopise, revije in oznanila. Čas nama je skoraj prehitro minil. To delo ni zahtevalo veliko komunikacijskih spretnosti, ki bi lahko predstavljale tudi oviro v za naju povsem drugačnem delovnem okolju. Ostale dni sva preživel v domu starejših občanov. Starejše sva peljali na sprehod, očistili sva njihove vozičke, skupaj smo igrali tombolo, v petek pa celo pekli pecivo. Mnogi bi si mislili, da je delo enostavno, ampak zahteva veliko komunikacije in potrpljenja, česar nam mladim velikokrat primanjkuje, predvsem

zaradi hitrega in površnega načina življenja.

Zahvaljujeva se obema ustanovama, Lavričevi knjižnici Ajdovščina in Domu starejših občanov Ajdovščina, za lep sprejem in dragocene izkušnje, ki sva jih v tem tednu prejeli. Meniva, da bi vse generacije, tako mlade kot starejše, morale več časa nameniti delu v korist drugim. Ugotovili sva, da naju je že samo beseda 'hvala', ki sva jo prejeli od stanovalcev in delavcev, neznansko razveselila in obogatila. Spoznali sva, da hvaležnost žal ni več samoumevna, je pa zagotovo veliko več vredna kot denarno plačilo.

Marinela Glavaš in Špela Pregelj, 2. b

Izmenjava v Litvi

Srednja šola Veno Pilon Ajdovščina in Inštitut za mladinsko politiko svoje sodelovanje iz tedna v teden še nadgrajujeta. Med 4. in 11. aprilom 2019 smo skupaj odpotovali v izobraževalni center Daugirdiškės v Litvo, kjer smo se udeležili izobraževanja »Involving young people into policy making«. V slovensko ekipo je Inštitut za mladinsko politiko povabil predstavnika naše šole, Andreja Rutarja in Karmen Lemut.

Z delovno energijo napolnjen prostor v središču litvanskega podeželja je gostil pet skupin mladinskih delavcev iz Litve, Norveške, Portugalske, Turčije in Slovenije. Enotedensko izobraževanje je bilo del aktivnosti v okviru mednarodnega projekta, financiranega iz programa Erasmus+.

Dva izkušena litvanska trenerja

Marius Ulozas in Nerijus Miginis sta udeležence uspešno vodila skozi različne teorije pristopov in vključevanja (tudi s Hartovo lestvijo participacije), ki sta jih povezala s tehnikami in metodami učinkovitega sodelovanja (tudi metoda simulacije) in nas pripeljala do navdušujočih ugotovitev. Raznolikost in enakost, ki je vela iz narodnostnih posebnosti, starostnih razlik in izkušenj, je dogajanje samo še bolj popestrila. Namen je bil dosežen – vedno smo izvedli nekaj, kar bomo vsi lahko uporabili za delo z mladimi v lokalnem okolju.

Slovenska ekipa je ostalim z metodo svetovne kavarne predstavila učinkovito sodelovanje med šolo in mladinsko organizacijo: senčenje na delovnem mestu. Nekaj mesečna priprava in sama izvedba sta izjemno dobro uspeli. Gimnazijski dijaki iz SŠ Ajdovščina so s šolsko

svetovalno delavko najprej dorekli, kateri poklic bi želeli spremljati z enodnevnim senčenjem. Inštitut za mladinsko politiko pa je vzpostavil stike z zaposlenimi na željenih delovnih mestih. Uspešno so bila že izpeljana senčenja na delovnih mestih osnovnošolskega učitelja, arhitekta, informatika, programerja, konstruktorja, ekonomista, zdravnika in na drugih področjih.

Udeležencem izobraževanja v Daugirdiškės je bilo »senčenje na delovnem mestu« zanimiv, svež, primer dobre rešitve težav, ki pogosto nastajajo, ko se mladi odločajo za pravo smer študija. Nad senčenjem so bili navdušeni zlasti mladi iz Litve in Norveške. Hkrati je primer pokazal, da je sodelovanje med šolo in mladinsko institucijo lahko kljub različnim ciljem zelo učinkovito in koristno za obe strani.

Udeležbo na seminarju v Litvi sva predstavnika šole izkoristila tudi za navezovanje stikov z agencijo, ki ureja prakse pri delodajalcih v Litvi. Predstavili so nam različne tipe vrtcev (državne in privatne ter vrtce s specifičnimi vzgojnimi in pedagoškimi metodami), nastanitvene možnosti in storitve, ki jih lahko priskrbijo v primeru obiska dijakov ali študentov. Obisk je bil tudi zaradi teh navezovanj stikov zelo uspešen, saj smo preverili in pridobili zaupanja vrednega partnerja v Litvi. Tako bomo lahko v primeru uspešnosti na naslednjih razpisih za opravljanje prakse v tujini v okviru programa Erasmus+ razširili ponudbo lokacij za opravljanje prakse naših dijakov.

Karmen Lemut

“Dajmo solidarnosti zagon” v Ajdovščini

V torek, 16. aprila 2019, sem se udeležil dogodka Dajmo solidarnosti zagon! v Hiši mladih v Ajdovščini. Na začetku sem bil glede programa rahlo dogodka skeptičen, saj na vabilu nanj ni bilo navedenih nobenih podrobnosti. Kmalu po prihodu pa se je izkazalo, da je bil dogodek zelo poučen in hkrati izkustveno naravnan. Vsi mi smo namreč del družbe, v kateri živimo, in gotovo ima vsak izmed nas izkušnjo solidarnosti. Solidarnosti se ne da meriti z objektivnimi merili, prepričan pa sem, da se velika večina ljudi strinja, da je solidarnosti med ljudmi premalo. Solidarnost je tista,

ki nas definira kot človeka in ki nam, kot predstavnikom neke družbe, pomaga, da dosežemo več, kot bi dosegli kot posamezniki. Verjamem, da smo prav preko pogovora med različnimi starostnimi skupinami (čeprav so bili prisotni večinoma mladi) prišli do ugotovitve, da je solidarnost v današnji močno egocentrično naravnani družbi še toliko bolj pomembna, kot je bila včasih. Na srečanju smo torej še enkrat potrdili rek, da je v slogi moč.

Tadej Kobal, 4. a

Vrhunska umetnost v Firencah

Aprila smo se dijaki prvih gimnazijskih letnikov odpravili v Firence. Prvi dan smo v Pisi videli stolp. Žal nam je dež malce oteževal ogled. Vseeno pa me je presunilo, ko sem videla, kako poševno stoji. Zanimivo zanj je, da se ni zrušil niti ob potresnih sunkih. Stolp je bil sicer deležen številnih obnov, vendar ga niso želeli poravnati, saj mu to daje posebno privlačnost. Stolp je nagnjen zaradi slabih temeljev in mehke zemlje, zanimivo pa je, da ga prav ta tla varujejo pred potresi.

V Firencah smo se povzpeli na kupolo Santa Maria del Fiore. Najbolj me je presunila zunanost bazilike, ki jo sestavljajo večbarvne marmorne plošče v različnih odtenkih zelene in rožnate. Ne morem mimo galerije Uffizi, to je muzej umetnosti v Firencah,

ki smo ga obiskali tretji dan. V njem je shranjena najboljša zbirka italijanske umetnosti od 13. pa vse do 18. stoletja. Vsekakor je zame vrhunec slikarstvo umetnikov, kot so Sandro Botticelli, Leonardo da Vinci, Piero della Francesca, Michelangelo Buonarroti, so pa tam prisotni tudi drugi znani renesančni umetniki. Botticellijevo sliko Rojstvo Venere sem natančno preučila, saj sem o njej predhodno tudi brala in pisala. Vseh 45 sob si nismo mogli ogledati, saj je njihova zbirka 1800 slik res ogromna.

Ekskurzija mi je dala veliko novega znanja o glasbi, slikarstvu. Škoda le, da ni trajala še kakšen dan več, saj v tako kratkem času ne uspeš videti vsega bogastva in se vanj poglobiti.

Nicole Batagelj, 1. a

Zaključna prireditev

SREDNJE ŠOLE VENO PILON AJDOVŠČINA

Kdaj? Četrtek, 16. maj 2019, ob 18. uri.

Kje? Dvorana prve slovenske vlade v Ajdovščini.

Program Popestrimo šolo in novinarske dejavnosti sofinancirata Republika Slovenija in Evropska unija iz Evropskega socialnega sklada.

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE,
ZNANOST IN ŠPORT

EVROPSKA UNIJA
EVROPSKI SKLAD
SOCIALNI SKLAD
NALOŽBA V VAŠO PRIHODNOST